

ЗЕМЛЕДЪЛСКИ ГЛАСЪ

Седмичникът на одружени земледълци от Варненски окръг

Урежда Редакционен Комитет

Адрес: Редакция в „Земледълски гласъ“, Варна.

Абонаменти:

за година 60 лева, за странство 120 лева.

За обявление по споразумению

Отделен брой 1 лев.

Чрезъ неутралитета

на Б. З. Н. С.

Обединението

на Б. З. Н. С.

на Б. З. Н. С.

на Б. З. Н. С.

на Б. З. Н. С.

на Б. З. Н. С.

на Б. З. Н. С.

на Б. З. Н. С.

на Б. З. Н. С.



Ал. Стамболийски

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

ДВЕ КЪРВАВИ ЗЛОДЪЯНИЯ

На 14 юний 1923 год. една реакционна клика, не представляваща ни народа, ни армия, извърши едно кърваво злодеяние — убийство звърски, недалече от с. Славовицу, свързани с учителя и вождя, любителя на широките народни маси АЛ. СТАМБОЛИЙСКИ.

Една година по-късно, на същата дата, същият интелектуални убийци извършиха още едно кърваво злодеяние — в среда центъра на столицата, на десетина крачки от царския дворец, бяха погубени „терористите“ на народната трибуна — ПЕТКО Д. ПЕТКОВЕЦ.

Две кървави злодеяния, които ще останат във нашата най-нова история. Уникума на политическа злоба, мзеста и заплата и ще напомнят за всички времена — на притягвателните поколения за една епоха — на откритиелна политическа реакция, на незапомнени произволи и издавателства на българския народ.

Две кървави злодеяния, които сж началната брънка на една верига от политически убийства и малтретирания, едно от друго, по звърски, по жестоки и по безкруполни, извършени през един режим, който по своята жестокост и садизъм ще остане ненадмината, нито от режима на карджалиите, нито от този на средновековната инквизиция, режим, през който, брате брата кля, тъй както и турчин не го кля.

На 14 юний българският народ ще оплаче своите две жертви, по село, градища и паланка ще се продължат искрени и юрещи съдби и ще се възнесе азласа „Бога да ни падасти“.

Нека на този ден зоруженото земледелство, почето, тлъхат, памето не само са тържествени и многолюдни панихиди, са подходящи траурни слова и утра, но и даде тържествено обещание преда църковния и свято олтара, че тлъхния живот, дейност и кончина ще, бждат примлрва, достоена за подражание и идеал, кама, които ще се стремила, и че ще следваме смело и неуклонно тлъхния път, оставяйки агорни на заветити им.

„Земл гласъ“

Ал. Стамболийски

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

убийство звърски на 14 юний 1923 год. мина в историята

ЗА ПРЪВЪ ПЪТЪ

Господа делегати! За пръв път в историята на България и в историята на цълия свят, запомнете го това: за пръв път земледълското съсловие, онуй съсловие, което е хвърлено да живее в дивата природа, за пръв път то се организира и се издига до положението на управляващ фактор; земледълското съсловие за пръв път се издига и създава едно самостоятелно земледълско правителство. Никаде, въ никоя друга държава, това не го е имало, никогa българската история не знае това чудо, щото овчаритъ, свинаритъ, говедаритъ и орачитъ да сж се пробудили до тамъ, че да образуват една могъща обществена сила и да се надигнат до това положение да управляват сами своята Родина. (Ржоплескания). Историата помни въ България да е царувал единъ овчаръ Ивайло! Действително селянитъ тогава спасили пропадваща България, управлявали я, но историата има съвсемъ оскъдни сведения за царуването на земледълците. Тогавашното царуване, обаче, е било временно. Изпълва една временна буря, земледълски и изчезва. Днес ние имаме една организация доживяла 20 годишен буренъ живот; една организация съ богата книжнина, една организация здраво сплотена, която се радва на блъскаво минало, която води културна и политическа борба, нанася редица поражения, калява се и става господар на положението. Този земледълска организация днес въ България дава самостоятелно правителство, единствено въ цълия свят, което съ своята енергична обновителна дейността приковава погледа на цълого културно и напредничаво човъчество. Това става за първи път в историята на България и свята. (Ржоплескания).

Уважавайте личността, но не ги боготворете; смятайте ги, когато видете, че не сж способни за работа.

Стари и млади, сдружени земледълци! Бждете смъли и отидете до край въ предаността си къмъ дългът и борбитъ. Нъма защо да се кобеемъ и церемонимъ въ своитъ атаки, когато ни предстои да се боримъ срещу ония политически злодени, които потопиха народа въ кърви, съдзи, гробове и борчове.

Да спасимъ единъ народъ отъ неговитъ джелати — това е най-дълбокиятъ дългъ на всеки честенъ и разуменъ човъкъ.

Само, роденитъ да бждатъ овци въ човъшкото общество не се трогватъ отъ звучитъ на бойната политика, отъ звучитъ за смъла и величава борба.

Както въ старо време, варварството не спрв победния ходъ на християнството, така и днесъ нашитъ врагове нъма да спратъ тържествения, победенъ маршъ на земледълското движение.

Нъма до добра властъ отъ таа, която изхожда отъ народа, служи на народа и се упражнява пакъ отъ народа.

Издайки изъ речитъ на покойния бившъ министър-председател

Ал. Стамболийски.

Отъ 9 юни до днесъ въ България властувал единъ чисто, политически режимъ, който погиза всички народни свободи. Управлявал едно правителство, което живее чрезъ безакония и дасилия. Нъма сдруженъ земледълецъ, който да не е лежалъ въ затворитъ съ хиляди сж бити, други бъха принудени да спасяватъ главитъ си въ чужбина, трети се интерниратъ и заточаватъ постоянно в мювинна бъха избити.

Земледълския съюзъ е легална организация, той откваря решително конспиративната и революционна борба. Нашето мощно оръжие за защита на земледълскитъ идеи и интереси е бюлетината.

Ние ще водимъ борбата противъ личната властъ само съ законни средства, чрезъ словото, печата, събранията и чрезъ стяганата организацията си.

Петко Д. Петков.

НАДГРОБНА РЕЧЪ

произнесена отъ Ал. Стамболийски на погребението на Ал. Димитровъ

Платете, особено вие жени, близки и роднини негови, защото въ свѣтътъ на вашата добродетелъ.

Платете жени, платете мъже, потопете въ слъзи този гордъ, спокоенъ и красивъ покойникъ!

Платете, но недейте иска и очаква и азъ да плача, защото не съмъ свикналъ да оплаквамъ хора, на крото и живота и смъртта бликатъ и плуватъ въ величие, красотата и благородство.

Вие, платете за покойника, а отъ мене искайте да оплача ония, отъ които зоватъ себе си борци, а не се стремятъ да достигнатъ великитѣ образци на Алек. Димитровъ, искайте отъ мене да оплача ония живи мъртавици, които още не са дали доказателства, че ще живеятъ като Ал. Димитровъ и ще умратъ като него, но азъ нѣма да плача за този, който въ величието на своя животъ създаде величието на своята смъртъ, не плача за оная, който умре, както всички ние трябва да умремъ — при изпълнение на дълга, моментално, и въ творчеството на своя животъ.

Има ли по-красива смъртъ отъ смъртта на Александъръ Димитровъ? Азъ казахъ въ черквата, казвамъ го и тукъ: завикламятъ ти другарю, азъ мечтая за такава идеална смъртъ. Дано не доживея да умра, когато ще престана да бъда активенъ, деешъ и когато ще има санка върху моето творчество, върху моите дѣла. Не желая налегло да умра, желая моментално тъй като тебе, при изпълнение на дълга си. Александъръ Димитровъ, моя ученикъ и мой другаръ, става не само учителъ на всички, но и мой учителъ, става идеалъ съ своята смъртъ и за мене.

Г. Флѳоранъ-Агрикола за Стамболийски

На устроената голѳма артистическа вечеръ отъ землед. дружба „Ал. Стамболийски“ въ Парижъ, председат. на френската землед. партия Г. Флѳоранъ е казалъ между другото и следното за Ал. Стамболийски.

Въ лицето на българското земледѣлско движение ние адмирираме оная на всички други земледѣлски движения въ свѣта. Вие сте наши учители. Изъ вашата среда се роди легендарния герой на селскитѣ борби и великия теоретикъ на аграризма — **Ал. Стамболийски**. Неговия духъ тази вечеръ витае надъ насъ. Жалко, че той не доживя да види какъ аграризма отъ денъ на денъ все повече се развива и какъ земледѣлския интернационалъ бори все нови и нови селски партии. Стамболийски и неговия приятелъ Швѳхла казваха: „Когато селянитѣ отъ всички страни си подадатъ ръка и се организиратъ, миръ и прогресъ ще зацари на тая земя“. И наистина само селянитѣ са искрени ратници на мира, а не глѳститѣ буржуа, които желаятъ войната, за да трупатъ чрезъ нея богатства.

РЕВОЛЮЦИЯ

на Русенска селска неутрална окол. земледѣлска дружба

1) Русенска градска и селска околийски дружки ще заседаватъ за въ бъдеще по отдѣлни въ околийскитѣ си събрания.

2) Адвокатитѣ, които упражняватъ професията си, не могатъ да бъдатъ избрани въ управителнитѣ съветѣ и постоянното присъствие.

3) Държи за единството на Б.З.Н.С., като отказва подкрепата на всички постоянни присъствия, а ратува за единъ обединителенъ конгресъ, който да събере всички разпокъсани земледѣлски сили подъ свѣтлото знаме на Б.З.Н.С. и строго се придържа въ устава.

4) Натоварва настоятелството на неутралната Русенска селска околия да влезе въ връзка съ всички неутрални окръзи, околии и дружки за ползотворна дейностъ.

5) Поздравява ратницитѣ на всички окръзи, околии и дружки, които работятъ за единството на Б.З.Н.С. и имъ пожелава ползотворна дейностъ въ това направление и кани дружитѣ къмъ единство.

По инициатива на здруженитѣ земледѣлци въ гр. Варна на 16 т. м. въ черквата „Св. Петка“ 10 часа пр. пладне ще се отслужи панихида за упокоение душитѣ на Александъръ Стамболийски и Петко Д. Петковъ.

На 16 т. м. въ гр. Провадия е насрочено околийски събрание съ дневенъ редъ: 1. Рефератъ отъ И. В.; 2. Отчитане на дружитѣ; 3. Въземаме страна въ борбитѣ на върховетѣ и 4. Разни.

Землед. дружки въ Провадийско се искаха въ поаза на неутралитета, ние сме увѣрени че и тоя пътъ тѣ съ абсолютното болшинство ще подчертаятъ своето по-раншно решение и ще пресекатъ за сетенъ пътъ домоганията на нѣкои сдружени земледѣлци, които сѣ поели ангажиментъ срещу депутатско мѣсто или нѣкой месецъ предъ голѳмци въ София. Но жестоко се лъжатъ, сдруженитѣ земледѣлци нѣма да променятъ своето си решение, особено пъкъ сегѳ когато повече отъ 35 околии сѣ възпрели неутралитета и ония околии които сѣ бѣха се разцепили нанасо се обединяватъ.

НАШИЯ ОТГОВОРЪ

Едно отъ „Земл. Знамена“ това на Г. Марковъ, на нѣколко пъти съ уводни статии и дописки дава изразъ на своята неприязненостъ къмъ неутралитета и специално къмъ всички ония здружени земледѣлци които са застанали на тази база.

Така напр. въ единъ отъ последнитѣ броеве на „З. Знаме“ Г. Чолаковъ е далъ мѣсто на една дописка отъ Варна, автора на която не е ималъ смѣлостта да излезе съ името си, а съ псевдонимъ „Земкоръ“, защото или го е страхъ да се нарече здруженъ земледѣлецъ или пъкъ за да избегне отговорноститѣ предъ другаритѣ си, отъ собственото му крило за съдържанието и.

Въ тази дописка Г. „Земкоръ“ ни нарича „патентовани разколници и провокатори“, които „дигнали бѣлия байракъ на неутралитета“. Злобата и завистта му къмъ нѣкои чл. на Ред. К-тъ на „З. Гласъ“ сѣ били толкова голѳми, че сѣ го докарвали до умопомрачение, за да твърди, че разколници сѣ ония, които работятъ чрезъ неутралитета за обединението на съюза. Само единъ умопомраченъ екземпляръ може да твърди че неутралнитѣ сѣ дигнали бѣлий байракъ.

Неутралнитѣ не сѣ победени и нѣма нужда да вдигатъ бѣлий байракъ, тѣ сѣ господари на положението въ съюза днесъ, тъкмо обратното е, а именно, че шефовеѣ на Г. „Земкоръ“ и всички ония които отъ 9 юний насамъ цѣпятъ и тормозятъ съюза ще дигнатъ и вдигатъ вече бѣлия байракъ.

Обвинявани още, че сме били Гичевисти и че сме били на конгреса на 17. Предоставяме на оня наши читатели, които следятъ „З. Гласъ“ да кажатъ до колко сме Гичевисти или Марковисти. Но че въ редоветѣ на неутралнитѣ има Гичевисти има, че има Марковисти и други и с. т. и тоже не отричаме, защото плуваво би било да се твърди, че стари здружени земледѣлци, (каквито сѣ въ болшинството си неутралнитѣ) по стари по членство дори отъ борящитѣ се за първенство върхове, нѣматъ становище и свое лично мнение, както по съюзнитѣ работи така и по отношение на отдѣлни личности въ съюза, но надъ всичко това тѣ поставятъ съюзното, устѣйно становище, а именно: когато се появятъ разногласия и недоразумения въ съюза, то цѣлокупната организация е която ще ги разреши и ликвидира въ единъ единственъ конгресъ, а не чрезъ цѣпене и обособяване въ отдѣлни съюзи, защото кое може да бѣде гаранцията на здр. земледѣлци, че въ утрешния денъ нѣма да се появятъ разногласия напр. между Г. Марковъ и Оморчевски или Радоловъ или пъкъ между Гичевъ и Муравиевъ и тогава пакъ нови и пр. присѣствия, нови и с. т. и пр. и пр. Затова именно стари и изпитани здр. земледѣлци които въпреки че симпатизиратъ било на конгреса на 17 било на този на 24 се нареждатъ въ редоветѣ на неутралнитѣ.

Ние съжаляваме че както тази дописка така и много други отъ подобенъ родъ, намиратъ мѣсто въ органа на Г. Чолаковъ.

Ако той смѣта, че като печати дописката на нѣкои здр. земледѣлци съ цѣлъ да уязви други здружени земледѣлци, спечелва единъ приятелъ, дълбоко се лъже, защото на оня който нѣма смѣлостъ да излезе съ името си, не може въ никой случай да се разчита за резултатъ, Г. Чолаковъ, уязвенитѣ здружени земледѣлци отъ ваши приятели ставатъ ваши неприятели. Когато печатахте Г. Чолаковъ, дописката провѣрихте ли изнесеното въ нея, между другото напр. и това че редакц. на „З. Гласъ“ се намира въ кръжмата на Г. С. Въпрочемъ, Г. Чолаковъ и ний ви поздравяваме съ новия ви политически приятелъ „Земкоръ“, спечеленъ по начинъ присѣщанъ на старитѣ политически партии.

Землед. гласъ

На в. Български Фашистѣ

Чувствайки се засегнатъ въ „Вѣл. Фашистѣ“ отъ статията ми „Опомнете се!“ вмѣсто да опровергае писаното отъ мене се задоволява да припомни на читателитѣ си, банални станали отъ повторение, картини изъ миналото. Миналото принадлежи на историята, а настоящето и бъдещето на политическитѣ дейци, и нека тези последнитѣ не губятъ времето си въ ровене на миналото, а иматъ предъ видъ винаги настоящето съ неговитѣ конкретни нужди и изисквания, и тѣхното удовлетворение съ огледъ на най-благоприятнитѣ перспективи за близкото бъдеще.

Но ако тѣ се позоваватъ на миналото, то и ние сме готови да се позовемъ на него, и бихме пожелали отъ Г. Фашистѣ да ни посочатъ единъ примеръ отъ историята на различнитѣ човѣшки обществения, въ които възхваляваната отъ тѣхъ диктатура, която въздигатъ въ трайна политич. система, не е свършила съ падение и не е тласкала цѣлото общество съ десетки години назадъ.

Дим. Христовъ.